

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Soni Biskupové Fišerové a soudců JUDr. Vladimíry Hájkové a Mgr. Ondřeje Vítů ve veřejném zasedání konaném dne 11.6.2020 v trestní věci **obžalovaného** [redacted], narozeného [redacted], vedené pro přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, o odvolání státní zástupkyně, obžalovaného a poškozených [redacted], nar. [redacted], [redacted], nar. [redacted], [redacted], nar. [redacted], [redacted], nar. [redacted], [redacted], nar. [redacted] a [redacted], nar. [redacted] proti rozsudku Okresního soudu ve Strakonících ze dne 12.12.2019, č.j. 5 T 57/2019-448,

takto:

I.

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d), f) tr. řádu se k odvolání obžalovaného, státní zástupkyně a poškozených [redacted], nar. [redacted], [redacted], nar. [redacted], [redacted], nar. [redacted], [redacted], nar. [redacted], [redacted], nar. [redacted] a [redacted], nar. [redacted], napadený rozsudek v celém rozsahu zrušuje.

II.

Podle § 259 odst.3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

[REDACTED],
narozený [REDACTED] ve [REDACTED], trvale bytem a na adrese pro účely doručování [REDACTED] - [REDACTED], toho času veden v evidenci na úřadu práce (od února 2019 z důvodu pozastavení živnosti v oboru [REDACTED]),

je vinen, že

dne 21. 10. 2018 v době od 17.35 do 17.37 hodin na místní komunikaci v katastru obce [REDACTED] okres Strakonice jako řidič vlastního traktoru tovární značky Zetor 6711, registrační značky [REDACTED] s připojeným vlastním rypadlem typ DHO 115, ve směru jízdy do obce [REDACTED] v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ač si byl vědom, že v jeho směru jízdy zapadá slunce a s ohledem na to nelze vyloučit oslnění při jízdě a v souvislosti s tím rovněž i omezený rozhled na komunikaci před ním, nepřizpůsobil svoje chování této povětrnostní podmínce a nedostatečně sledoval situaci v provozu na pozemní komunikaci a pro přehlédnutí opomenul včas reagovat na v protisměru přijíždějící poškozenou cyklistku [REDACTED], narozenou [REDACTED], která navzdory svému intenzivnímu brzdění tečně narazila levou přední vidlicí dámského kola značky Eska, výrobní číslo 88E1009657, zelené barvy, do jedoucího levého předního kola traktoru, když obžalovaný těsně před střetem vychýlil přední kola traktoru doleva, vyjel vlevo mimo komunikaci a při kontaktu těla poškozené s převraccujícím se pracovním strojem případně s traktorem jedoucím ve směru pohybu soupravy do místa konečné polohy poškozená [REDACTED] utrpěla smrtelné poranění více pro život důležitých orgánů, na jejichž následky zemřela téhož dne v 17:55 hodin,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž spáchal

prečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na 18 (osmnáct) měsíců.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 30 (třicet) měsíců.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na 3 (tři) léta.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozeným:

Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Plzeň, pobočka pro Jihočeský, Karlovarský a Plzeňský kraj, Sady 5. května 59, Plzeň, adresa pro doručování Žižkova 22, České Budějovice, peněžní částku ve výši 2 120 Kč (dva tisíce sto dvacet korun českých),

[REDACTED], narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], peněžní částku ve výši 700 000 Kč (sedm set tisíc korun českých),

[REDACTED], narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], peněžní částku ve výši 500 000 Kč (pět set tisíc korun českých),

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

[redacted], narozené [redacted], bytem [redacted],
peněžní částku ve výši 400 000 Kč, (čtyři sta tisíc korun českých),

[redacted], narozené [redacted], bytem [redacted],
peněžní částku ve výši 600 000 Kč, (šest set tisíc korun českých),

[redacted], narozenému [redacted], bytem [redacted],
peněžní částku ve výši 100 000 Kč, (sto tisíc korun českých),

[redacted], narozené [redacted], bytem [redacted],
peněžní částku 400 000 Kč, (čtyři sta tisíc korun českých),

[redacted], narozené [redacted], bytem [redacted],
t. č. [redacted] peněžní částku ve výši 600 000 Kč (šest set tisíc
korun českých) a

[redacted], narozenému [redacted], bytem [redacted],
peněžní částku ve výši 400 000 Kč (čtyři sta tisíc korun českých),

jako náhradu škody a nemajetkové újmy způsobené přečinem.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [redacted], narozený
[redacted], bytem [redacted],
narozený [redacted], bytem [redacted],
narozená [redacted], bytem [redacted],
narozená [redacted], bytem [redacted],
narozená [redacted], bytem [redacted],
narozená [redacted], bytem [redacted], t. č.
[redacted] a [redacted], narozený [redacted],
bytem [redacted], odkazují se zbytkem uplatněného nároku
na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození [redacted],
narozená [redacted], bytem [redacted], a
[redacted], narozený [redacted], bytem [redacted],
odkazují s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech
občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem rozhodl Okresní soud ve Strakonici, že obžalovaný

[redacted]
narozený [redacted] ve [redacted], trvale bytem a na adrese pro účely doručování [redacted]
[redacted], tobo času veden v evidenci na Úřadu práce (od února 2019 z důvodu
pozastavení živnosti v oboru [redacted]), státní příslušník ČR,

je vinen,

že dne 21. 10. 2018 v době od 17.35 do 17.37 hodin na místní komunikaci v katastru obce [redacted], okres Strakonice
jako řidič vlastního traktoru tovární značky Zetor 6711, registrační značky [redacted], s připojeným vlastním rypadlem typ
DHO 115, ve směru jízdy do obce [redacted] v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o
provozu na pozemních komunikacích, ač si byl vědom, že v jeho směru jízdy zapadá slunce a s ohledem na to nelze vyloučit oslnění při jízdě
a v souvislosti s tím rovněž i omezený rozhled na komunikaci před ním, nepřizpůsobil svoje chování této povětrnostní podmínce a nedostatečně
sledoval situaci v provozu na pozemní komunikaci a přehlédl v protisměru příjezdící poškozenou cyklistku
[redacted], narozenou [redacted], která v rozporu s ustanovením § 18 odst. 1 citovaného zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

nepříspěvobila rychlost jízdy na jízdním kole svým schopnostem, stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace a klesajícímu profilu komunikace, v důsledku čehož poškozená [redacted] narazila do projíždějícího traktoru obžalovaného a došlo minimálně k tečnému kontaktu levé přední vidlice dámského kola značky Eska, výrobní číslo 88E1009657, zelené barvy, do levého předního kola traktoru a pravděpodobně vlivem tohoto kontaktu k vychylení předních kol traktoru řízeného obžalovaným doleva, na což však obžalovaný v důsledku nedostatečného sledování situace v provozu nebyl schopen zareagovat, vyjel vlevo mimo komunikaci a při kontaktu těla poškozené s převraccujícím se pracovním strojem případně s traktorem jedoucím ve směru pohybu soupravy do místa konečné polohy, v důsledku čehož poškozená [redacted] utrpěla smrtelné poranění více pro život důležitých orgánů, na jejichž následky zemřela téhož dne v 17:55 hodin,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž spáchal

přechin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na **12 (dvanáct) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **24 (dvacet čtyř) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazů činnosti spočívající v zakázku řízení všech druhů motorových vozidel na **3 (tři) léta**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozeným

Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Plzeň, pobočka pro Jihočeský, Karlovarský a Plzeňský kraj, Sady 5. května 59, Plzeň, adresa pro doručování Žižkova 22, České Budějovice, peněžní částku ve výši 2 120 Kč,

[redacted], narozenému [redacted], bytem [redacted], peněžní částku ve výši 250 000 Kč,

[redacted], narozenému [redacted], bytem [redacted], peněžní částku ve výši 150 000 Kč,

[redacted], narozenému [redacted], bytem [redacted], peněžní částku ve výši 125 000 Kč,

[redacted], narozené [redacted], bytem [redacted], peněžní částku ve výši 125 000 Kč,

[redacted], narozené [redacted], bytem [redacted], peněžní částku ve výši 200 000 Kč,

[redacted], narozenému [redacted], bytem [redacted], peněžní částku ve výši 100 000 Kč,

[redacted], narozené [redacted], bytem [redacted], peněžní částku 125 000 Kč,

[redacted], narozené [redacted], bytem [redacted], t. č. [redacted] peněžní částku ve výši 200 000 Kč a

[redacted], narozenému [redacted], bytem [redacted] peněžní částku ve výši 125 000 Kč,

jako náhradu škody a nemajetkové újmy způsobené přčinem.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození

Všeobecná zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Plzeň, pobočka pro Jihočeský, Karlovarský a Plzeňský kraj, Sady 5. května 59, Plzeň, adresa pro doručování Žižkova 22, České Budějovice,

[redacted], narozený [redacted], bytem [redacted],

[redacted], narozený [redacted], bytem [redacted],

[redacted], narozený [redacted], bytem [redacted],

[redacted], narozená [redacted], bytem [redacted],

[redacted], narozená [redacted], bytem [redacted],

[redacted], narozený [redacted], bytem [redacted],

[redacted], narozená [redacted], bytem [redacted], t. č. [redacted] a [redacted]

odkazují se zhytkem uplatněného nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [redacted], narozená [redacted], bytem [redacted] odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání směřující proti výroku o vině, trestu i náhradě škody. Uvedl, že nesouhlasí s tím, že by smrt poškozené byla v příčinné souvislosti s přímáčknutím způsobeným podkopem taženým traktorem. Z protokolu o prověrce o vyšetřovacím pokusu ze dne 21.10.2019 vyplývá, že pokud byl položen vedle zadního kola traktoru papír a řidič traktoru dal plný rejď, nedošlo k tomu, že by levé kolo podkopu dokázalo najet na položený papír. Z toho plyne, že není možné, aby poškozenou přejel podkop tažený traktorem, ale ne již traktor, neboť podkop je tažený a sleduje jízdní osu traktoru. Z lékařských posudků vyplývá, že zevní prohlídkou ani pitvou poškozené nebyly zjištěny známky svědčící jednoznačně pro přejetí těla kolem. Nelze proto jednoznačně rozhodnout o tom, že by to byl právě obžalovaný, kdo přejel poškozenou, stejně tak, jako nelze zodpovědně vyloučit variantu, že ke zraněním poškozené došlo nárazem do traktoru a následným pádem na tvrdou zem, jak potvrdil i soudní znalec [redacted]. Obžalobě se proto nepodařilo prokázat, že by příčinou smrti bylo přímáčknutí podkopem, když varianta, že se tak stalo pádem, zůstala stále ve hře. Obžalovaný rovněž rozporuje, že by u něj došlo k porušení povinností specifikovaných v § 5 odst.1 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích, tím, že by „prostým držením volantu“ mohl udržet traktor v přímém směru. Naopak se domnívá, že pokud nehodu zavinila cyklistka, která narazila značnou rychlostí do jeho traktoru, pak není možné klást řidiči za vinu to, že volant nedržel dost pevně. Navíc se nepodařilo přesvědčivě zjistit, jaká síla působila nárazem na volant, tedy zda by bylo vůbec možné volant udržet. Pokud toto nikdo nezjistil, pak by měla být tato skutečnost hodnocena jednoznačně ve prospěch obžalovaného – viz usnesení Nejvyššího soudu ČR – 8Tdo 63/2018 – řidič vozidla je povinen přizpůsobit rychlost jízdy takovým okolnostem, které může předvídat, nicméně není povinen vozidlo zvládnout za absolutně všech okolností, tedy i nepředvídatelných. S ohledem na výše uvedené skutečnosti obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud zrušil rozsudek v celém jeho rozsahu a obžalovaného zprostil podané obžaloby.
3. Odvolání do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného podala státní zástupkyně. Státní zástupkyně je přesvědčena, že uložený trest je nepřiměřeně mírný. Při stanovení výměry trestu mohl soud přihlídnout pouze k jediné polehčující okolnosti, kterou je dosavadní řádný život obžalovaného. Soud však měl při svých úvahách přiléhavěji hodnotit význam zájmu chráněného trestním zákoníkem a především následek jednání obžalovaného spočívající v usmrcení poškozené. Na základě výsledků dokazování v průběhu hlavního líčení se podle názoru státní zástupkyně nepodařilo prokázat takové spoluzavinění poškozené, které by vedlo ke vzniku následku, jež je předmětem obžaloby a i tato skutečnost měla být zohledněna při rozhodování o vině a trestu. Proto státní zástupkyně navrhuje, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a při nezměněném výroku o vině znovu rozhodl tak, že obžalovanému uloží trest nad spodní hranicí zákonné trestní sazby podle § 143 odst.2 tr. zákoníku v trvání minimálně 18 měsíců, jehož výkon odloží na zkušební dobu nad polovinou zákonné trestní sazby, minimálně na dobu 3 let a dále mu uloží trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů v dolní třetině trestní sazby, minimálně v trvání 3 let.
4. Odvolání do rozsudku podali i poškození [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], a [redacted], všichni zastoupení zmocněncem JUDr. Karlem Hůzlem. Poškození namítají, že výrok o náhradě nemajetkové újmy je s odkazem na § 246 odst.1,písm. d) tr. řádu nesprávný. Při rozhodování o výši plnění soud vycházel ze spoluzavinění zemřelé, které ohodnotil 50% a výši plnění odvinul od částky 240 000 Kč - 500 000 Kč tak, jak vyplývá z rozhodovací praxe soudů i vzájemných vazeb mezi poškozenou a jejími nejbližšími příbuznými. Rovněž zmocněnec poškozených, stejně jako státní zástupkyně namítá, že spoluzavinění poškozené nebylo v provedeném řízení prokázáno. Poukazuje na

skutečnost, že soud vychází ze situace, kdy poškozená narazila do levého předního kola traktoru řízeného obžalovaným. K tomu uvádí, že poškození jízdního kola a jeho rámu svědčí pro tento závěr, ačkoliv tato úvaha soudu je v rozporu se závěry soudního znalce Ing. Milana Uttla. Soud tyto úvahy podporuje tím, že při nadlehčení přední části traktoru, tak jak k tomu mohlo dojít, lze předními koly traktoru bez větší síly směrově velmi lehce manipulovat. Na podporu tohoto názoru soud uvádí, že při jízdě traktorem, za kterým byl připojen podkop, v určitých momentech může dojít k nadlehčení přední části traktoru a v důsledku nárazu jízdního kola mělo dojít k vybočení směru jízdy traktoru vlevo. Obžalovaný však jel rychlostí plynulou, a aby k takovému nadlehčení došlo, musel by těsně před střetem značně zrychlit. Tyto skutečnosti však z provedeného dokazování nevyplývají. Je také otázkou, zda jím vlečený podkop měl takovou hmotnost, aby k tomuto jevu dojít mohlo. V tomto směru se jeví závěr znalce Ing. Uttla o tom, že nebyly zjištěny žádné skutečnosti svědčící pro místo kontaktu traktoru s jízdním kolem a že jedinou skutečností je stopa – otěr pryže na levé přední části vidlice jízdního kola, jako přesvědčivější. Vidlice jízdního kola nebyla nijak deformována a stopa pryže svědčí pouze pro tečný kontakt vidlice s levým předním kolem traktoru. Na základě takového střetu nemohlo dojít k vyvinutí síly, která by znamenala možnost natočení předních kol traktoru do levé strany. Vzhledem k rychlosti traktoru a jeho váze v přední části, znalec Ing. Uttl tuto možnost zcela vyloučil. Naopak z jeho znaleckého posudku vyplývá, že poškozená intenzivně brzdila již ve značné vzdálenosti, takže svoji rychlost snížila a pak jednoznačně, i kdyby mělo dojít ke střetu popisovanému znalcem Ing. Pechem, síla, která působila na levé přední kolo, byla značně nižší a nezpůsobila změnu směru jízdy vyvolat.

5. Soud v odůvodnění uvádí, že se obžalovaný řádně nevěnoval řízení, neboť se pohyboval v místech, která dobře zná a mohl předpokládat oslnění sluncem, což se také stalo. Kdyby se řádně věnoval řízení a zabránil oslnění např. clonou, poškozenou by včas postřehl a při rychlosti své jízdy mohl včas a bezpečně zastavit tak, že by ke střetu nemuselo dojít. Závěr o výši spoluviny poškozené tedy neodpovídá provedenému dokazování a je v rozporu se znaleckým posudkem Ing. Milana Uttla. Ke změně směru jízdy traktoru řízeného obžalovaným došlo bez toho, že by se na tomto měla nárazem podílet poškozená. Obžalovaný není sám schopen změnu směru jízdy přesvědčivě vysvětlit a je možné se domnívat, že jeho příčinou byla reakce na oslnění a prach, který zahlédl v důsledku intenzivního brzdění poškozené, aniž by tuto v daný okamžik viděl. Navíc znalec Ing. Uttl ve svém posudku uvádí, že ke změně směru jízdy došlo již před střetem s poškozenou.
6. Pokud obžalovaný vypovídá o způsobu jízdy poškozené v době, než sjela na nezpevněnou vozovku, jde pouze o nepodloženou úvahu, neboť poškozenou před střetem vůbec neviděl. Následný způsob jízdy obžalovaného svědčí o tom, že byl i v důsledku oslnění zcela dezorientován. Dle rozhodnutí Nejvyššího soudu výše poskytovaného plnění by měla představovat 20. násobek průměrné mzdy, což je částka vyšší, než s jakou uvažuje soud. Z těchto důvodů zmocněnec poškozených navrhuje, aby byl výrok o povinnosti obžalovaného plnit poškozeným změněn a v návaznosti na výši případné spoluviny poškozené byla náhrada poměrně navýšena.
7. Podle § 254 odst. 1 tr.ř. nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr.ř., přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.
8. Podle § 254 odst. 2 tr.ř. mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.
9. Podle § 254 odst. 3 tr.ř., jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

10. Krajský soud v Českých Budějovicích z podnětu podaných odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytykánych vad. Na základě tohoto postupu pak zjistil, že v průběhu řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, nedošlo k žádným takovým pochybením, která by měla nepříznivý dopad na možnost obžalovaného uplatňovat svá práva na obhajobu. Nebylo zjištěno žádných vad řízení, které by mohly negativně ovlivňovat možnost nalézacího soudu učinit náležitá skutková zjištění. Nalézací soud velmi precizně provedl dostupné důkazy včetně prověrky na místě činu odehrávající se přesně rok po předmětné dopravní nehodě. Odvolací soud přesto musel napadené rozhodnutí dle § 258 odst.1 písm. b),d),f) tr. řádu zrušit, neboť ne všechna právní zjištění byla logicky odůvodněna. V důsledku toho došlo k nesprávnému popsání skutkového stavu a tím i nepřesnému výroku o trestu a náhradě způsobené škody. Proto musel být napadený rozsudek k odvolání obžalovaného, státní zástupkyně a poškozených [redacted] a [redacted] zrušen.
11. Odvolání státní zástupkyně poukazuje na nepřiměřeně mírný trest odnětí svobody, který byl obžalovanému uložen na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Státní zástupkyně uvádí, že obžalovanému polehčuje jeho dosavadní řádný život, nicméně soud při ukládání trestu nevzal v potaz následek jednání obžalovaného a při svých skutkových závěrech vycházel z 50% spoluzavinění dopravní nehody poškozenou, když tento závěr nemá oporu v provedeném dokazování.
12. Úvahy soudu o 50% spoluzavinění dopravní nehody poškozenou rozporuje ve svém odvolání i zmocněnec poškozených, poukazujíc na skutečnost, že tento závěr je v přímém rozporu se závěry soudního znalce Ing. Milana Uttla. V návaznosti na nesprávné skutkové závěry soudu o 50% spoluzavinění nehody ze strany poškozené navrhuje adekvátní úpravu výroků o náhradě škody týkající se jím zastupovaných poškozených.
13. V dané věci byl zpracován obsáhlý posudek soudního znalce z oboru doprava Ing. Milana Uttla, který spolupracoval se znalci z oboru soudního lékařství MUDr. Františkem Vorlem a MUDr. Zdeňkem Šenkýřem, oponentní znalecký posudek Ing. Jiřího Pechy a soud provedl rok po předmětné nehodě prověrku na místě činu.
14. Byť nalézací soud dal v odůvodnění svého rozsudku v zásadě za pravdu Ing. Milanu Uttlovi, se závěry oponentního znaleckého posudku Ing. Jiřího Pechy se nevypořádal zcela přesvědčivým způsobem. [redacted] ve svém posudku tvrdil, že zranění poškozené mohla být způsobena jejím pádem na pevnou podložku a rovněž poukazoval na skutečnost, že nárazem do levého předního kola traktoru cyklistka vychýlila toto kolo do levého předního rejdu a před střetem pravděpodobně vůbec nebrzdila.
15. Toto tvrzení je v rozporu se znaleckými závěry Ing. Milana Uttla, který na místě nehody zjištěnou rycí stopu o délce 9,3m přiřadil poškozené [redacted]. Prověrkou na místě nehody bylo ověřeno, že je možné v povrchu cesty vytvořit brzděním rycí stopu, čímž bylo vyvráceno tvrzení Ing. Jiřího Pechy, že tak učinit nelze. Nalézací soud proto uzavřel, že *prvotní příčinou kolize jízdního kola s traktorem je jednání poškozené [redacted], která jela na svém jízdním kole ze svahu dolů a v rychlosti cca 25 km/h, na které se shodli oba znalci z oboru dopravy, vyjela z hlavní silnice na polní cestu s nepevným povrchem, po které přijížděl obžalovaný s traktorem a podklopem. Z brzděných stop vyplývá, že poškozená ani intenzivním brzděním nebyla schopná zastavit své jízdní kolo před místem střetu. Podle otěrů pneumatiky na levé části přední vidlice jízdního kola narazila poškozená tečně do vnější části levého předního kola traktoru a poškození spodní trubky rámu a otěry na rozetě jízdního kola odpovídají nárazu kola do levé přední pneumatiky.*

16. Nálezací soud zároveň, na základě prověrky na místě dopravní nehody, považuje za technicky přijatelné, že poškozená nárazem do levého předního kola traktoru vytočila kola přední nápravy do levé strany a došlo k vyjetí traktoru doleva mimo komunikaci. Nálezací soud rovněž uzavírá, že sice bylo teoreticky možné ze strany poškozené [REDAKCE] zabránit střetu s traktorem vyjetím vpravo mimo polní cestu, nicméně zde soud na místě ověřil, že nízká mez, která se zde nachází, je natolik prudká, že cyklistka ve věku poškozené by těžko zvládala její sjetí a domnívá se, že z tohoto důvodu poškozená raději volila variantu intenzivního brzdění.
17. Takový závěr nálezacího soudu je v rozporu se závěry znaleckého posudku Ing. Milana Uttla, jak správně namítají poškození i státní zástupkyně v podaných odvoláních. Je sice technicky přijatelné, že poškozená mohla nárazem do levého předního kola změnit jeho trajektorii, když soud zmiňuje, že při jízdě traktoru do kopce, obzvlášť za situace, kdy za sebou táhne náklad, může v určitých momentech dojít k odlehčení přední nápravy a tím ke snazší manipulaci s předními koly, takový závěr však v tomto konkrétním případě není na místě.
18. Ing. Milan Uttl ve svém posudku uvádí, že obžalovaný na poškozenou reagoval zhruba 0,5s před střetem a zabočil doleva ještě předtím, než došlo k nárazu. Poškozená tedy tečně narážela do kol natočených doleva. To je důvodem, proč odvolací soud považuje v tomto bodě úvahy nálezacího soudu za nepřesné a přistoupil k jejich korekci.
19. Obžalovaný, který by se řádně věnoval jízdě, mohl zabránit střetu s poškozenou, pokud by reagoval ve vzdálenosti 13,7m před místem střetu a cyklistka by z rychlosti 24 km/hod byla schopna zastavit nejpozději 14,7m před místem střetu. Znalecký posudek byl v přípravném řízení doplněn, když znalec na č.l. 157 spisu jako odpověď na otázku, zda by došlo k zachycení cyklistky i v případě, že by řidič traktoru nestrhl řízení doleva, ale jen zabrzdil, respektive kdyby nebrzdil a pokračoval v jízdě dál, uvádí, že ke kontaktu cyklistky a traktoru by došlo i v případě, že by traktor stál, neboť profil komunikace v návaznosti na její okolí neumožňoval cyklistce bezkolizně traktor minout. Takováto skutečnost však nesvědčí pro spoluzavinění poškozené. Pokud by obžalovaný na poškozenou řádně a včas reagoval a zastavil před místem střetu, poškozená by do stojícího traktoru nenarazila, neboť na jedoucí traktor reagovala intenzivním brzděním – zanechala rycí stopu v délce 9,3m a k bezpečnému zastavení jí z výchozí rychlosti chybělo cca 5,4m. I když jela na svůj věk poměrně rychle, prvotní příčina nehody byla na straně obžalovaného, který se nevěnoval situaci v silničním provozu ve směru zamýšlené jízdy. Obžalovaný tím, že v dostatečném předstihu viděl, že jede proti zapadajícímu slunci, že ho toto slunce oslňuje, že nevidí do prostoru křižovatky a měl této předvídatelné a snadno zjištělné situaci přizpůsobit své chování a s ohledem na tuto situaci se plně věnovat řízení vozidla a sledovat situaci na pozemní komunikaci, zvláště za situace, kdy na místě byl nulový provoz a svoji pozornost nemusel věnovat ničemu jinému. Pokud by obžalovaný neporušil tuto svou povinnost a sledoval by situaci na pozemní komunikaci před sebou na vzdálenost, na kterou mohl i proti zapadajícímu slunci vidět, viděl by, že proti němu vyjela cyklistka. Obžalovaný tedy ve smyslu § 5 odst.1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích porušil důležitou povinnost tím, že se nevěnoval zcela situaci ve směru jízdy a nechal se po delší dobu oslnit sluncem. Na poškozenou reagoval až v době 0,5s před střetem, a to prudkým zabočením doleva. V takto krátké době nebylo možné traktor s podvalem zastavit a došlo k tečnému střetu jízdního kola cyklistky s předním kolem traktoru a k jejímu pádu na zem. Kdyby obžalovaný tuto důležitou povinnost neporušil a reagoval by nejdříve 13,7m před střetem a nejpozději 8,1m před střetem, k dopravní nehodě by nedošlo. Zatímco traktor se pohyboval v dlouhém táhlém úseku a jeho reakce na příjíždějící cyklistku byla zaznamenána až těsně před střetem, cyklistka vyjíždějící ze zatáčky začala, bezprostředně poté, co traktor viděla, intenzivně brzdit. Při znalosti místních poměrů mohla důvodně předpokládat, že jí traktor, jedoucí nízkou rychlostí uvidí a vzhledem k tomu, že se jednalo o polní cestu, kde pohyb jiného vozidla není obvyklý, nelze jí přičítat k tíži, že jela poměrně svižně.
20. Tím, že obžalovaný těsně před střetem s poškozenou prudce zabočil doleva a jím řízená souprava traktoru a podvalu byla i po střetu stále v pohybu, došlo k tažení cyklistky a jejího kola do konečné

polohy a tím k jejímu přimáčknutí či přejetí, v důsledku čehož jí bylo způsobeno polytrauma, tedy zranění více důležitých orgánů neslučitelné se životem.

21. Závěry nalézacího soudu o 50% spoluzavinění poškozenou nejsou správné a neodpovídají provedenému dokazování, neboť jsou v rozporu se znaleckým posudkem Ing. Milana Uttla, z jehož závěrů jinak soud vychází. Prověrka na místě činu a názorné otočení kol doleva prostým dotykem ruky při výrazně nadlehčené přední nápravě traktoru, nekoresponduje se situací dopravní nehody. Jak správně namítá zmocněnec poškozených, nebylo zjištěno, že by obžalovaný před střetem výrazně zrychlil jím řízené vozidlo, ani nebyla na místě prověrky zaznamenána taková terénní nerovnost, která by k výraznému odlehčení přední nápravy mohla vést. Proto je nutné vycházet ze závěrů Ing. Milana Uttla, který jednoznačně uvedl, že k natočení předních kol traktoru došlo již před střetem s poškozenou.
22. Odvolací soud se zabýval i odvoláním obžalovaného, které směřuje jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu a náhradě škody. Obžalovaný především namítá, že smrt poškozené není v příčinné souvislosti s přimáčknutím způsobeným podkopem taženým traktorem, neboť při prověrce na místě činu bylo zjištěno, že podkop nebyl schopen najet na papír položený vedle zadního kola traktoru, ani při plném rejdu. Soudní lékaři navíc nenašli takové známky poranění na těle poškozené, které by svědčily jednoznačně pro přejetí těla kolem. Nelze proto zodpovědně vyloučit variantu, že ke zraněním poškozené došlo nárazem do traktoru a následným pádem na tvrdou zem.
23. S tímto názorem obhajoby se odvolací soud nemůže ztotožnit. Již z pitevního protokolu zemřelé poškozené ██████████ vyplývá, že poškozená utrpěla poranění více pro život důležitých orgánů, které bylo způsobeno tupým předmětem, který o velké síle a hmotě působil zejména na obličej zprava, hrudník a břicho zpredu oproti pevné podložce. Přimáčknutí cyklistky po jejím pádu z bicyklu pevným předmětem (převráceným přívěsem za traktorem) vznik zjištěných poranění dobře vysvětlí. Zevní prohlídkou nebyly zjištěny známky svědčící jednoznačně pro přejetí těla posuzované kolem, avšak takovou možnost nelze vyloučit. Nelze vyloučit ani opakované přejetí více koly jedné soupravy. Z pitevního protokolu a následného výsledku znalců z odvětví soudního lékařství bylo jednoznačně prokázáno, že zranění neslučitelná se životem musela vzniknout přimáčknutím či přejetím poškozené, nikoliv jejím prostým pádem na zem či případnou neodborně provedenou resuscitací.
24. Obžalovaný rovněž namítal nepřiléhavost závěru o porušení důležité povinnosti. Nalézací soud, nekladl obžalovanému za vinu, že nedržel dostatečně pevně volant, jak ve svém odvolání obžalovaný namítá, ale porušení důležité povinnosti spočívá v tom, že *obžalovaný v dostatečném předstihu viděl, že jede proti zapadajícímu slunci, že ho toto slunce oslňuje, že nevidí do prostoru křižovatky a měl této předvídatelné a snadno zjištělné situaci přizpůsobit své chování a s ohledem na tuto situaci se plně věnovat řízení vozidla a sledovat situaci na pozemní komunikaci, zvláště za situace, kdy na místě byl nulový provoz a svoji pozornost nemusel věnovat ničemu jinému. Pokud by obžalovaný neporušil tuto svou povinnost a sledoval by situaci na pozemní komunikaci před sebou na vzdálenost, na kterou mohl i proti zapadajícímu slunci vidět, viděl by, že proti němu vyjela cyklistka, že došlo k nárazu cyklistky do jeho levého předního kola a prostým pevným držením volantu, případně reagováním na vzniklou situaci korigováním vychýlení kol přední nápravy doleva mohl udržet traktor v přímém směru a zastavit na pozemní komunikaci. Na místo toho obžalovaný vůbec netušil, co se stalo, a to, že přejel cyklistku, zjistil až po vystoupení z traktoru.* Argumentace obhajoby usnesením Nejvyššího soudu ČR 8Tdo 63/2018 není přiléhavá, neboť zapadající slunce na táhlém rovném úseku a vyjetí cyklistky ze zatáčky nejsou nepředvídatelné okolnosti, které toto rozhodnutí zmiňuje.
25. Lze tedy uzavřít, že obžalovaný porušil důležitou povinnost tím, že se nevěnoval zcela situaci ve směru jízdy a nechal se po delší dobu oslnit sluncem. V době 0,5 s před střetem zabočil doleva ve snaze se cyklistce vyhnout, čímž došlo k tečnému střetu jízdního kola cyklistky s předním kolem traktoru, k jejímu pádu na zem a v důsledku pohybu traktoru s podvalem směrem vlevo k tažení cyklistky a jejího kola do konečné polohy a tím k jejímu přimáčknutí či přejetí, v důsledku čehož jí byla způsobena zranění neslučitelná se životem.

26. K odvolání obžalovaného, státní zástupkyně a zmocněnce poškozených soud v celém rozsahu napadený rozsudek zrušil a znovu rozhodl tak, že obžalovaného [REDAKCE] uznal vinným ze spáchání přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst.1, odst.2 tr. zákoníku, jehož se dopustil tím, že dne 21. 10. 2018 v době od 17.35 do 17.37 hodin na místní komunikaci v katastru obce [REDAKCE], okres Strakonice jako řidič vlastního traktoru tovární značky Zetor 6711, registrační značky [REDAKCE] s připojeným vlastním rypadlem typ DHO 115, ve směru jízdy do obce [REDAKCE] v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ač si byl vědom, že v jeho směru jízdy zapadá slunce a s ohledem na to nelze vyloučit oslnění při jízdě a v souvislosti s tím rovněž i omezený rozhled na komunikaci před ním, nepřizpůsobil svoje chování této povětrnostní podmínce a nedostatečně sledoval situaci v provozu na pozemní komunikaci a pro přehlédnutí opomenul včas reagovat na v protisměru přijíždějící poškozenou cyklistku [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], která navzdory svému intenzivnímu brzdění tečně narazila levou přední vidlicí dámského kola značky Eska, výrobní číslo 88E1009657, zelené barvy, do jedoucího levého předního kola traktoru, když obžalovaný těsně před střetem vychýlil přední kola traktoru doleva, vyjel vlevo mimo komunikaci a při kontaktu těla poškozené s převracejícím se pracovním strojem případně s traktorem jedoucím ve směru pohybu soupravy do místa konečné polohy poškozená [REDAKCE] utrpěla smrtelné poranění více pro život důležitých orgánů, na jejichž následky zemřela téhož dne v 17:55 hodin.
27. Pokud jde o uložený trest, domnívá se státní zástupkyně, že soud prvního stupně neposuzoval správně hlediska uvedená v ust. § 39, 41 a 42 trestního zákoníku. Jak již bylo výše uvedeno, státní zástupkyně v podaném odvolání napadla uložený trest, jako nepřiměřeně mírný, neboť nalézací soud sice správně zdůraznil polehčující okolnost spočívající v dosud bezúhonném životě obžalovaného, nezabýval se však při stanovení výše trestu následkem, který obžalovaný způsobil. Nalézací soud ve svých úvahách o výši a povaze trestu zvažoval závažnost a neodčinitelnost jednání obžalovaného, a tuto svou úvahu promítl do výše uloženého trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů, jehož výši státní zástupkyně nijak nerozporuje. Je pravdou, že v úvahách o výši trestu odnětí svobody zohlednil nalézací soud polovinu poškozené, když tuto úvahu považuje odvolací soud za nesprávnou.
28. Proto při změněném výroku o vině musel odvolací soud výrokem o trestu na tuto skutečnost reagovat. S ohledem na neodčinitelný následek, který obžalovaný způsobil jakožto i na jeho dosavadní bezúhonnost a skutečnost, že svého jednání litoval, uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody v délce 18 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Zároveň zopakoval trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů v délce 3 roky, když takto stanovené tresty považuje pro nápravu obžalovaného za dostatečné.
29. I ve výroku o náhradě škody vycházel nalézací soud z 50% zavinění poškozené, proto i v tomto směru musel odvolací soud výrok o náhradě škody korigovat. Nalézací soud podrobně zkoumal rodinné vztahy poškozené a příbuzných, kteří uplatnili nárok na náhradu nemajetkové újmy. Zmocněnec poškozených JUDr. Karel Hůzl v podaném odvolání namítá, že dle rozhodnutí Nejvyššího soudu by mělo výše plnění představovat 20ti násobek průměrné mzdy, což je vyšší částka, než s jakou soud uvažuje. Odvolací soud se s tímto názorem zčásti ztotožňuje. Z metodiky Nejvyššího soudu České republiky, který se dlouhodobě zabývá shrnováním činnosti českých soudů v adhezním řízení o nárocích na náhradu nemajetkové újmy způsobené trestnou činností vyplývá, že při stanovení výše náhrady je nutno přihlídnout k vymezeným kritériím nálezu Ústavního soudu sp. zn. I.ÚS 2844/14, jimiž jsou zejména na straně poškozeného a osob jemu blízkých intenzita jejich vztahu, věk zemřelého a pozůstalých, případná existenční závislost na zemřelém, případně poskytnutí satisfakce na straně škůdce, postoj škůdce, dopad události do jeho duševní sféry, majetkové poměry škůdce a míra zavinění. Vzhledem k dosavadní judikatuře jako

základní rozpětí pro stanovení výše náhrady doporučuje Nejvyšší soud částky 240 000- 500 000 Kč v typovém případě nejbližších osob (manželé, rodiče a děti). Toto stanovisko Nejvyššího soudu má pouze doporučující charakter, když částka 500 000 Kč nepředstavuje nepřekročitelnou hranici, ale může být s poukazem na konkrétní okolnosti moderována.

30. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojil pozůstalý manžel [redacted] s částkou 700 000 Kč, vnuk [redacted] s částkou 700 000 Kč, zet' [redacted] s částkou 500 000 Kč, vnučka [redacted] s částkou 700 000 Kč, dcera [redacted] s částkou 700 000 Kč, bratr [redacted] s částkou 200 000 Kč, družka vnuka [redacted] s částkou 250 000 Kč, vnučka [redacted] s částkou 500 000 Kč, dcera [redacted] s částkou 700 000 Kč, vnuk [redacted] s částkou 500 000 Kč a Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky s částkou 4 239 Kč.
31. Poškození [redacted], [redacted] a Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se proti rozsudku nalézacího soudu neodvolali, proto odvolací soud v jejich případě výrok nalézacího soudu zopakoval.
32. V odůvodnění přiznaných nároků na náhradu nemajetkové újmy jednotlivým příbuzným poškozené nalézací soud uvedl, že *přiblížil zejména k intenzitě vzájemných vztahů, citové závislosti na poškozené, k intenzitě zájmu úmrtí poškozené do života pozůstalých, k věku poškozené, ale i k věku pozůstalých a ke skutečnosti, že pozůstalí mají již své vlastní rodiny. Nejintenzivněji zasáhlo úmrtí poškozené do života pozůstalého manžela [redacted], jejichž vztah podle dokazování lze považovat za příkladný a po úmrtí manželky se zhroutil a musí mu být věnována zvýšená péče ze strany ostatních pozůstalých.* S tímto závěrem se odvolací soud zcela ztotožnil. Smrt poškozené zasáhla do života pozůstalého manžela velmi intenzivním způsobem. Odvolací soud zohlednil dlouhodobost vztahu s poškozenou i nemalou citovou závislost na poškozené. Dospěl k závěru, že za situace, kdy se poškozený pozůstalý manžel mohl oprávněně domnívat, že s poškozenou stráví ničím nerušené stáří, projednávaná událost zasáhla do jeho života výrazným, těžko penězi odčinitelným způsobem. Požadovaná náhrada nemajetkové újmy ve výši 700 000 Kč se jeví odvolacímu soudu, jako zcela přiměřená s poukazem na utrpěnou ztrátu, proto poškozenému, oproti nalézacímu soudu, přiznal požadovaný nárok na náhradu nemajetkové újmy v plné výši.
33. Od částky 700 000 Kč odvíjel odvolací soud i nároky ostatních poškozených. Jestliže pozůstalý manžel trpěl ztrátou poškozené nejvíce, o něco méně intenzivně byly ztrátou zasaženy i dospělé dcery poškozené. Je zřejmé, že obě dcery jsou již ve věku, kdy mají samostatné domácnosti, z provedeného dokazování však vyplynulo, že se s oběma rodiči intenzivně stýkaly. Smrtí poškozené jim nepochybně přibyla povinnost starat se o svého otce, jehož psychický stav se výrazně zhoršil. Soud proto, s poukazem na ztrátu poškozené, která byla na svůj věk velmi vitální a nutnost starat se o pozůstalého otce, vyměřil každé z pozůstalých dcer nárok na nemajetkovou újmu v částce 600 000 Kč.
34. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se připojila i vnučata poškozené [redacted], [redacted] a [redacted]. Nalézací soud se podrobně zabýval vztahem jednotlivých vnučat k poškozené. [redacted] uvedl, že *babička [redacted] o něho pečovala od narození vzhledem k tomu, že byl velmi často nemocný. V době nemoci ho babička opatrovala tak, že pobývala u nich, tedy v bytě rodičů, případně ho hlídala ve svém bytě a již od útlého věku byl s babičkou ve velmi častém kontaktu. Společně se sestrou trávili u babičky prázdniny a víkendy a pomáhali si i ve všedních dnech. Jako širší rodina oslavovali narozeniny, svátky a další příležitosti. K babičce měl silný citový vztah. Smrt babičky pro něho byla velkým otřesem, byl v té době v obci, kde k nehodě došlo, zaregistroval příjezdějí sanitní vůz a následně se na místo nehody dostavil, což jeho psychickou zátež ještě zvyšovalo. Od listopadu 2018 užívá léky pro zhoršení psychického stavu po úmrtí babičky, stav se výrazně nezlepšil a stále se mu vrací situace ohledně úmrtí babičky. [redacted] měla s babičkou blízký a silný citový vztah, který se vyvíjel od jejího narození. Velmi často a prakticky veškerý volný čas trávili ve*

všední dny a zejména o víkendech na chalupě u babičky a dědy. V březnu 2018 se jí narodila dcera a babička jí vzhledem ke své vitalitě velmi mnoho pomáhala, což jejich vztahy ještě více utužilo a byla jí za to vděčná. Smrt babičky jí velmi silně otřásla, zejména způsob jejího úmrtí právě vzhledem k jejímu životnímu optimismu a vitalitě. Blízký vztah měla i s dědečkem a velmi těžce nese jeho situaci, kdy se po smrti babičky zhroutil a vyžaduje značnou péči příbuzných. [REDAKCE], uvedla, že s babičkou měla velmi vřelý vztah založený na silné citové vazbě a byla na ni zvyklá od svého narození. Vztahy se ještě utužily v době, kdy po určitou dobu její matka, dcera zemřelé, žila po rozvodu sama. Zemřelou babičku považovala za jednu z nejbližších osob. Byť žili v Praze a babička ve Strakonících, byly ve velmi častém kontaktu. Smrt babičky jí velmi otřásla, tím spíše, že se o ní dozvěděla v pokročilém stupni těhotenství. [REDAKCE], uvedl, že s ní měl velmi vřelý vztah od svého narození z důvodu velmi častých návštěv a kontaktů s rodinou zemřelé a jejím manželem, jeho dědečkem. S rodinou babičky a tety společně oslavovali různá výročí a zejména v letních měsících a o prázdninách značnou část období trávil na chalupě u babičky, případně ve Strakonících a byl na ni zvyklý. Lze konstatovat, že vztah poškozené a jejích vnoučat byl intenzivní a láskyplný. Nejvýrazněji smrt poškozené zasáhla vnuka [REDAKCE], který s poškozenou mluvil bezprostředně před dopravní nehodou a byl také na místě činu. Tyto události s ním natolik otřásl, že musel být medikován. Soud proto v návaznosti na vzdálenější pokrevní linii, než u dcer poškozené a jeho intenzivnější vztah k poškozené přiznal [REDAKCE] náhradu nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč, [REDAKCE] a [REDAKCE] pak přináležející částka 400 000 Kč.

35. Nalézací soud přiznal nárok na náhradu škody i pozůstalému zeti [REDAKCE], s poukazem na skutečnost, že s zemřelou měl velmi blízký vztah po celou dobu manželství s její dcerou a tento se odvíjel již od jejich známosti. Již v době známosti rodinu manželky navštěvoval a stejně tak i v době manželství. K zemřelé měl vztah jako ke své matce, kdy jim velmi pomáhala s péčí o syna a následně o narozenou dceru, a to zejména proto, že syn byl nemocný a měl zdravotní problémy, které u něho i nadále přetrvávají. Vzájemné vztahy se v průběhu manželství, a to i vzhledem k tomu, že jejich manželství je naprosto harmonické, utužovaly, vzájemně si pomáhali a mnoho času trávili na chalupě poškozené v [REDAKCE]. Byli v neustálém styku, jejich děti případně i s dětmi sestry manželky zde trávily prázdniny a za těmito dojížděli. Smrt a oznámení o úmrtí matky manželky ho velmi zasáhla, byl ve velmi krátké době na místě po oznámení a společně s tchánem a synem [REDAKCE] zemřelou přikrývali, protože při jejich příjezdu na místo tomu tak nebylo. Po tragické smrti tchýně došlo ke zhoršení jeho [REDAKCE] problémů, jak vyplývá z přiložené lékařské zprávy. Ze zprávy Nemocnice Strakonice [REDAKCE] ze dne 9. 5. 2019 soud zjišťuje, že [REDAKCE] ambulance Nemocnice Strakonice pro [REDAKCE], stav je [REDAKCE] s [REDAKCE]. Poslední [REDAKCE] od října 2018, kdy tchýně přišla tragicky o život. Byť [REDAKCE] doložil lékařské zprávy, z nichž je zřejmé, že se léčí pro [REDAKCE], je zjevné, že se [REDAKCE] léčil již v době, kdy poškozená žila. I když se s poškozenou často stýkal, s ohledem na skutečnost, že není pokrevním příbuzným, neuznal soud jeho vztah k poškozené za natolik mimořádný, aby jeho ztráta musela být kompenzována nemajetkovou újmou. Proto odvolací soud [REDAKCE] dle § 229 odst.1 tr. řádu odkázal s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

(§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice dne 11. června 2020

JUDr. Soňa Biskupová Fišerová v.r.
předsedkyně senátu